

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ἀνεπιφυλάκτως, σφρόσστατα λέγει ὁ κ. Τρικούπης ἐν τοῖς φύλλοις τῆς Ἔρας τῆς 31 Μαρτίου καὶ τῆς 2 Ἀπριλίου, ὅτι ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου τὸ βασιλείον τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι μόνον θὰ ἦναι κράτος ἀνεξάρτητον, πράγματι ὅμως θὰ ἦναι ὑποτελὲς τῆ Αὐστρίας, ὡς ἦσαν ἄλλοτε τὰ μικρὰ τῆς κεντρικῆς Ἰταλικῆς κράτη. Ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμη τοῦ μάλλον περωτισμένου Ἑλληνοδιπλωμάτου εἶναι ἀξίως σημειώσεως. Εἰς τὰ συντελούμενα σήμερον ὁ κ. Τρικούπης βλέπει σφῶς, τὸ «προκινάκρουσμα» τῆς ἠθικῆς ὑποτελείας τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους εἰς τὴν δύναμιν, ἣτις ἐποφθαλμιᾷ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὡς πῶς ἐκεῖθεν διέπη ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου πάντα πρὸς νότον ἀπὸ τοῦ Αἰγίου καὶ ἕως τοῦ Ἰονίου πελάγους. — «Τούτων δὲ γενομένων, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἡ τύχη εὐκόλως δύναται νὰ προδιαγραφῆ». — Δὲν θέλομεν νὰ συζητήσωμεν ἤδη τὸ ὀρθὸν ἢ μὴ τῆς θεωρίας ταύτης τοῦ Ἑλληνοδιπλωμάτου, ἀλλ' ἐὰν ὑποτεθῆ αὕτη ὀρθή, τότε λίαν σφλερὰ εἶναι ἡ ἰδέα του, ὅτι τοιαύτη μοιρική αὐξήσις τῆς μεγάλης δυτικῆς αυτοκρατορίας πρὸς ἀντολὰς δύναται ν' ἀποσοδηθῆ διότι οἱ ἀποσπασματάρχη μας θὰ σκηνώσωσιν ἐπὶ μεθορίου γραμμῆς, μεταφερθείσης ὀλίγα χιλιόμετρα πρὸς βορρᾶν. Ὑπενθυμίζομεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅτι οἱ σημερινοὶ πολεμικοὶ ὄροι οὐσιωδῶς ἐλαττοῦσι τὴν ἀξίαν ἐπικαίρων τινῶν θέσεων, οἷς θεωρεῖ βεβχίως τὰς ἐν Ἡπειρῷ, πλὴν καὶ ἐπικαιροὶ πράγματι ἐὰν αὐταὶ θεωρηθῶσι, δὲν εἶναι τοικῶνται παρὰ μόνον εἰς τὰς χεῖρας μιᾶς μεγάλης δυνάμεως. Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ κ. Τρικούπης τοιαῦτα φρονεῖ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Αὐστρίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἔδει ἀπὸ τοῦδε νὰ παρρινηθῆ πάσης ἐθνικῆς ἀξιώσεως καὶ ἐλπίδος, καὶ νὰ ἀποφύγῃ ἀδικρίτους περὶ Αὐστρίας ἐκδρομάς, ἵνα μὴ ἐκτεθῆ προσεχῶς εἰς τὴν δυσμένειαν τῆς Κρισσοροβουλικῆς Αὐλῆς. Σωφρονῶν ὁ κ. Τρικούπης δύναται δι' ὑψηλῶν ἐν Βιέννῃ προστάσιδων, ν' ἀνγνωρισθῆ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῶν Ἑλλήνων εὐγενῶν καὶ νὰ λάβῃ καὶ τὸν τίτλον τοῦ Φόν.

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας
Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως δοθῆ ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὸ — ἀγνοοῦμεν ἀδεία τίνας — ὑπὸ τοῦ κ. Μπέκ διοργανωθὲν λαχεῖον ὑπερτῶν θυμάτων τοῦ σεισμοῦ τῆς Χίου, διότι, καθ' ἃς ἐλάβομεν πληροφορίας, τὸ λαχεῖον τοῦτο θέλει ἐπυξήσει σπουδαίως τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων, ὡς διεπόμενον ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, ὑφ' ὧν καὶ τὸ τοῦ Isenthal et Cie τὸ ὁποῖον εἰς πολλοὺς τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν ἐπήνεγκε ζημίαις οὐχὶ κατωτέρας τῶν ἐκ τοῦ ἐν Χίῳ σεισμοῦ.

Εἰς τῶν ἐκ τοῦ λαχείου Isenthal ζεματισθέντων.

Κατηρτίσθη θίσιος ζουρναιζίδων μετὰ πολλῆς δεξιότητος παριστανόντων ἐνουσιωδῶς ὑπὸ τὰς σημάξιας προσερχομένους ἐφέδρους. Ὁ ἀμφιβάλλον περὶ τῆς ἀληθείας, ἃς παρατηρήσῃ μετ' ἐπιστάσιας τοὺς καθ' ἐκάστην μετὰ ζουρνάδων περιερχομένους τὰς ἀγυῖας καὶ θέλει πεισθῆ, ὅτι οἱ τῆς χθὲς εὐρίσκονται εἰς σχέσιν ταῦτοπροσωπίας πρὸς τοὺς τῆς σήμερον.

Ὁ συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος κ. Ἰω. Καμπούρογλος φίνεται κατ' αὐτὰς σπουδαίως ἀσχολούμενος εἰς τὰ Κρητικά, εἰς ἃ μετ' οὐ πολὺ θέλει ἀναντιρρήτως καταστῆ εἰδικός, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς περὶ τοῦ ὄπλαρχηγοῦ Τσουδεροῦ μονογραφίας αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι ὑπὸ τὰ ἀρχικά του στοιχεῖα I. K. λόγῳ μετριοφροσύνης καταχωρισθείσης.

Μετὰ τὸν τόσον πυρετόν, μετὰ τὴν τόσην πούντα τὴν Θεσσαλίαν δώσανε, τὴν Ἄρτα καὶ τὴν Πούντα, Μὰ ὡς τοῦ χρόνου εἰμπορεῖ νὰ λέμε πάλι: ποῦ ἔντα.

— Δότε ἡμῖν, ὦ βάρβαροι, τὸν ποθεινὸν πλακοῦντα,
— Μολόντες λάβετε', Ἀχαιοί, ἐγγὺς ὑμῶν ἡ Πούντα,
Ἦτοι τὸ πάλαι Ἄκτιον...

Προσέχετε, ὦ Ἕλληνες, μὴ μ' Ἄρταις καὶ με Πούνταις
Πάθωμεν πάλιν, ὡς μωροί, νέαις δουλείαις με φούνταις.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἡ παντελής ἑλλησις ἑβδομασίου περιοδικοῦ φύλλου, πολιτικοῦ καὶ φιλολογικοῦ, ἔπεισε τὴν σύνταξιν τῆς εἰρημένης ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ εἰς ἐκδοσιν αὐτῆς. Ὅτι δὲ δὲν ἀπέτυχε μέχρι τοῦδε μαρτυροῦσιν οἱ ἐξ πρώτοι ἀριθμοὶ αὐτῆς.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ἐν ὁδῷ Ἐριστείδου, οἰκίᾳ Βακαλοπούλου, παρὰ τοῖς Ἁγίοις Θεωδωροῖς καὶ παρὰ τοῖς κκ. Μαρῖνῳ, ἐν ὁδῷ Ἐρμοῦ καὶ Μ. Κατοῦ πάλιν, ἐν ὁδῷ Αἰόλου.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 10, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 12 καὶ τῷ ἐξωτερῷ φρ. 15.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.